

K NOZ § 1939:

§ 1939

(1)

Poukázka opravňuje poukazníka vybrat u poukázaného vlastním jménem plnění a poukázanému se poukázku přikazuje, aby poukazníkovi plnil na účet poukazatele. Přímé právo vznikne poukazníkovi proti poukázanému jen tehdy, přijme-li poukázaný poukázku.

(2)

Poukázku lze vystavit i na řad nebo na doručitele.

Komentáře

11/06/2013 / ADMINISTRÁTOR

Důvodová zpráva k § 1939 až 1948

0 0 0

18/08/2017 / Admin Tým

§ 1400 ABGB - zdroj inspirace

0 0 0

DŮVODOVÁ ZPRÁVA K § 1939 AŽ 1948

11/06/2013 / ADMINISTRÁTOR

Poukázka (assignace) je starý institut občanského práva, který poskytl základ celé řadě dalších soukromoprávních institutů, včetně cenných papírů. V našem občanském právu byl tento institut obnoven zák. č. 509/1991 Sb., ale s nevhodnou a celkem zjednodušující inspirací v úpravě československého občanského zákoníku z r. 1950. Osnova se vrací ke klasickému pojetí tohoto institutu. Zároveň se opouští vadné systematické zařazení ustanovení o poukázce jako způsobu změny závazku v subjektech, převzaté do platného občanského zákoníku nesprávnou inspirací v rakouském kodexu, který ve své původní redakci spojoval – pod vlivem francouzského Code civil – assignaci s převzetím dluhu. Novější právní úpravy, zejména německá a portugalská, řadí tento institut případně do ustanovení o splnění, neboť dlužník, akceptuje-li poukázku, se zproštuje dluhu vůči věřiteli tím, že plní osobě třetí.

Zatím žádné diskuzní příspěvky